

KONST

Alltför prydligt illusionstrick av Tova Mozard

PUBLICERAD 2020-10-28

Bild 1 av 2 Tova Mozard, "Dead".

Foto: Tova Mozard

Tova Mozard har iscensatt illusionstricket "den itusågade damen" i sin nya utställning på Cecilia Hillström gallery i Stockholm. Snyggt utfört, tycker Nils Forsberg, men saknar tvetydighet.

Utställning

"The mismade girl"

Tova Mozard

Cecilia Hillström Gallery, Stockholm. Visas t o m 7/11

Vid uppvaknandet är det ibland för ett kort ögonblick som att kroppen inte sitter ihop. Jag känner armar, händer och ben men de är liksom bortkopplade.

Det är ingen obehaglig upplevelse, tvärtom. Förlust av kroppsdelar är annars förknippat med ångest och skräck men sekunden mellan sömn och vakenhet då lemmarna tycks lösta är närmast behagligt, ett utomkroppsligt tillstånd av lätthet.

I den här tvetydigheten, mellan fasa och något nästan njutningsfullt, ligger en del av lockelsen i det klassiska illusionstrick som brukar kallas "den itusågade damen". Det har Tova Mozard iscensatt i sin utställning "The mismade girl", där hon i en film låter ett gammalt amerikanskt magikerpar utföra tricket med henne själv i huvudrollen. Hon kliver i lådan, mannen stoppar ner några stora metallskivor, kopplar sedan isär lådan och drar dess delar åt olika håll, innan han monterar ihop dem igen.

I sin realistiska film om illusionstricket tar Mozard regi från magikerna och är passivt objekt för (illusoriskt) våld – det finns en intrikat blandning av roller och nivåer att nysta i för den som vill.

Utställningens andra del (ja, de hänger ihop, även om de kan se separerade ut) består av några foton som anspelar på det så kallade Svarta Dahlian-mordet 1947, ett av USA:s mest kända brottsfall där Elizabeth Shorts kropp hittades delad i två delar och tömd på blod. Mordet är fortfarande ouppklarat.

Tova Mozard har i åtminstone 15 år och med David Lynch som andlig ledstjärna ägnat sig åt det bisarra Amerika, de udda existenserna och solkiga marginalerna i drömfabriken. Att hon skulle fastna för mordet på Short förvånar inte. Att kombinera den historien med ett par lite sorgligt avdankade, stelt leende illusionister är bara så rätt.

Allt är snyggt utfört och prydligt tänkt, det är bara att bocka av delarna, som i en lyckad redovisning. Allt hänger helt enkelt ihop. Men utan den svävande osäkerhetskänslan blir det tyvärr inte mer än illusionen av en lyckad utställning.

TEXT

Nils Forsberg
